

Цей переклад підготовлений Радою Європи в межах Плану дій Ради Європи для України на 2018-2021 роки та фінансований за рахунок коштів на рівні Плану дій, наданих Естонією, Ірландією, Латвією, Литвою, Ліхтенштейном, Люксембургом, Нідерландами, Норвегією, Польщею, Румунією, Туреччиною, Угорщиною, Фінляндією, Чеською Республікою, Швейцарією, Швецією та Канадою.

This translation is produced by the Council of Europe within the framework of the Council of Europe Action Plan for Ukraine 2018-2021 and funded with Action Plan-level funds provided by the Czech Republic, Estonia, Finland, Hungary, Ireland, Latvia, Liechtenstein, Lithuania, Luxembourg, the Netherlands, Norway, Poland, Romania, Sweden, Switzerland, Turkey and Canada.

Milanović проти Сербії - 44614/07

Рішення від 14.12.2010 [Секція II]

Стаття 14

Дискримінація

Напади, спричинені релігійними мотивами і скоєні приватними особами проти члена громади «Харе Крішна»: *порушення*

Стаття 3

Поводження, що принижує гідність

Нелюдське поведження

Напади, спричинені релігійними мотивами і скоєні приватними особами проти члена громади «Харе Крішна»: *порушення*

Факти – Заявник, голова релігійної громади «Харе Крішна» у Сербії, став об'єктом анонімних телефонних погроз, і протягом 2001 року на нього було скоєно два напади. Він повідомив про ці напади поліції, котра не змогла встановити жодної вагомої інформації про осіб, які їх скоїли. У липні 2005 року, червні 2006 року і червні 2007 року на заявника поблизу його помешкання нападали невстановлені особи і щоразу завдавали ножових ударів у живіт чи в груди. Під час одного з цих випадків нападники вирізали на голові у заявника розп'яття. Про напади було повідомлено поліції, і, як стверджує заявник, вони могли бути скоєні угрупованням крайніх правих. Поліція допитала свідків та багатьох підозрюваних, але так і не змогла ні ідентифікувати жодного з нападників, ні отримати більше інформації щодо екстремістської групи, до якої вони могли належати. У звіті від 2005 року поліція натякнула на знану релігійну приналежність заявника та його «дивну зовнішність». У іншому звіті, від 2010 року, поліція зазначила, що напади, жертвою яких став заявник, завжди відбувались у прив'язці до важливих релігійних православних свят, і що заявник розповідав про ці інциденти у ЗМІ, наголошуючи на своїй релігійній приналежності. Водночас, у звітах зазначалось, що не можна виключати того, що заявник сам завдав собі поранень. Кримінальні провадження стосовно цих нападів на момент ухвалення рішення Судом досі тривають.

Право – Стаття 3 : через кілька років після нападів особи, які скоїли їх, досі не були притягнені до відповідальності. Поліція належно не поінформувала заявника про перебіг розслідування і не надала йому можливість побачити та ідентифікувати нападників поміж численними особами, допитаними у якості свідків або підозрюваних. Навпаки, у звітах поліції згадано про можливість того, що заявник сам завдав собі поранень, і це за відсутності медичних або будь-яких інших доказів. Починаючи з липня 2005 року поліція мала зрозуміти, що заявник, як член уразливої релігійної меншини, щороку в той самий час систематично зазнавав переслідувань, і що могли мати місце інші подібні інциденти. Проте, нічого не було зроблено для того, аби запобігти іншим нападам. Поблизу його квартири, біля якої відбувались напади,

не були встановлені відеокамери або ж інші засоби нагляду, навіть не передбачалось встановлювати будь-яке поліцейське стеження, і заявник ніколи не отримав жодного захисту з боку поліції. Незважаючи на низку заходів, вжитих владою, а також на значні складнощі, з якими зіткнулося слідство, Суд вважає, що державні органи не вжили всіх розумних кроків, аби належно розслідувати факти і захистити заявника від жорстокого поводження, якого від неодноразово зазнавав від невстановлених осіб.

Висновок : порушення (одноголосно).

Стаття 14 в сукупності зі статтею 3 : як і у справах щодо жорстокого поводження, мотивованого расовою ненавистю, державні органи, розслідуючи насильницькі напади, несуть зобов'язання вжити усіх розумних заходів, аби розкрити будь-які релігійні мотиви і встановити, чи релігійна ненависть або упередженість могли відігравати роль у даних подіях, навіть якщо жорстоке поводження було заподіяне приватними особами. У даній справі, з огляду на існування підозри, що нападники належали до однієї чи кількох організацій, котрі сповідують крайню праву ідеологію, є абсолютно неприйнятним, що державні органи протягом багатьох років затягували розслідування і не вживали належних заходів, спрямованих на встановлення і притягнення до відповідальності осіб, які скоїли напади. Водночас, із поведінки та звітів поліції вочевидь зрозуміло, що вона мала глибокі сумніви щодо релігії заявника та обґрунтованості висловлених ним обвинувачень. Отже, хоча державні органи й дослідили кілька гіпотез, запропонованих заявником щодо релігійних мотивів, які спонукали нападників, проте вжиті заходи не виходили за межі суто формального розслідування.

Висновок : порушення (шість голосів проти одного).

Стаття 41 : 10 000 EUR на відшкодування моральної шкоди.